

הסיפור
שליסיפור מעורך השראה
לשולחן השבתלזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שרה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמןטוב שהרב
נזקק לקרשים
רודי בושויץ

דברים בכינוס של שלוחי חב"ד, בפני קהל של כשלושת אלפים איש.

בפעם הראשונה שבה פגשתי את הרבי בשנת תשל"א (1971), עדיין לא כיהנתי כסנטור. למעשה, עוד לא הייתי מעורב כלל בחיים הציבוריים. הייתי איש עסקים פשוט בן ארבעים ואחת שפילס את דרכו בחיים.

כשנכנסנו לחדרו של הרבי ב-770, נדהמתי ממראה החדר. כאשר חושבים על מנהיגה של תנועה עולמית, מצפים לראות משרד מפואר במידת מה. משרדו של הרבי היה נטול כל פאר ולא גדול במיוחד, והקירות היו מכוסים בספרים.

הרבי שוחח עם אשתי ועמי על אודות נושא החינוך. הוא דחק בנו ללמד את הילדים שלנו תורה, ולגדלם כיהודים נאמנים.

זה היה נושא שחזר על עצמו בכל פגישותינו עם הרבי. הוא שב והזכיר לנו שעתיד עמנו טמון בילדים, ועד כמה חיוני שהדור הצעיר יזכה לחינוך יהודי. הוא גם שוחח על חשיבות הקמתם של בתי ספר יהודיים, נושא שסייעתי לקדם במינסוטה.

למעשה, חינוך יהודי היה הדבר שגרם לי להפוך לתומך חב"די של ממש. הייתי מגיע אל רבות מהערים הקטנות ברחבי מינסוטה שבהן היו לנו חנויות, ושבהן התגוררו שלוש או ארבע משפחות יהודיות - לעתים אף פחות מכך. גיליתי שחב"ד הגיעו לכולם. הם שלחו להן קלטות כדי שיוכלו להקים "בית ספר ליהדות של יום ראשון" קטן, וכדי שהבנים יוכלו להתכונן לבר המצווה. אשתו של הרב פלר, מינדי, הייתה יוצאת אף היא לרבות מהערים הללו, עובדה שהרשימה אותי מאוד, שכן הקהילה היהודית הרשמית לא נהגה כך.

גם לאחר שנבחרתי לכהן בסנאט האמריקני, המשיך הרבי לדבר על חשיבות החינוך, לא רק בבתי ספר יהודיים, אלא עבור כלל הילדים. הוא סבר שגם בבתי הספר הציבוריים חייבת להיות הכרה בסיסית בכוח עליון. הוא הציע שוב ושוב

«

הקשר שלי עם חב"ד החל כאשר הרב משה פלר, השליח הוותיק של חב"ד במינסוטה, נכנס לחנותי זמן לא רב אחרי שנפתחה כדי לקנות כמה קרשים לסוכתו.

גדלתי בניו יורק לפני שעברתי למינסוטה כדי לפתוח עסק. הרב פלר עצמו הוא יליד מינסוטה, שחזר לשם בשנת תשכ"ב (1962) בתור שליח חב"ד, שנים ספורות לפני שאני הגעתי לשם.

הבחנתי בו כשיצא מהחנות; זקנים לא היו דבר חריג באותן שנים, אבל הוא גם לבש ציצית, וכך זיהיתי שהוא יהודי שומר מצוות - וככל הנראה, רב. הצגתי את עצמי, וכך החלה מערכת יחסים ארוכת שנים ומספקת מאוד - לא רק עבורי, אלא גם עבור אשתי ובניי.

על פי הצעת הרב פלר, נסענו אשתי ואני לפגוש את הרבי. לאורך השנים זכינו להיפגש עמו מספר פעמים. יצא לי גם להשתתף בהתוועדות של הרבי ב-770 איסטון פארקוויי, והתפעלתי מהרוח האדירה שהקרין. כמו כן, הוזמנתי לשאת

"לרבי, שחזה בימי חייו בהשמדת שלישי מבני עמו", כתבתי לה, "יש זכות מלאה לדבר על הכפלת והגדלת מספרם של בני העם היהודי". (אף כי עליי לציין, שהרבי בדבריו התייחס לכל בני האדם, ולאוו דווקא ליהודים.)

המסר של הרבי היה מסר חשוב, ובתור אדם שידע רבות על הנושא, הייתה לו הזכות המלאה להביע את הדעות הללו. גידול האוכלוסין לא באמת היווה איום ממשי, כפי שסברה אותה גברת.

באופן אישי, לקחנו לתשומת לבנו את המסר של הרבי בנוגע להקמת משפחות יהודיות: גידלנו ארבעה בנים, שאחד מהם מנהל אורח חיים דתי. ייתכן שלפי קנה מידה חב"די זה נחשב מעט, אך הם הפכו אותנו שוב ושוב לסבא וסבתא גאים. נשמענו לעצת הרבי להעניק להם חינוך יהודי - את כולם חינוכו להיות מודעים מאוד ליהדותם, לחב"ד, לארץ ישראל ולמשמעותה עבור עם ישראל.

מר רודולף (רודי) בושוויץ כיהן כסנטור רפובליקני עצמאי בסנאט ארה"ב מטעם מדינת מינסוטה בשנים תשל"ח-תשנ"א (1978-1991). הוא גם שימש שגריר ארצות הברית במועצת זכויות האדם של האו"ם. הוא רואיין בחודש אייר תשע"ב (2012).

להנהיג בכל בתי הספר "רגע של שתיקה" - רגע של דומיה שיוקדש לתפילה או להתבוננות - בתחילת כל יום לימודים. אני האמנתי בחשיבותו של "רגע של שתיקה", וכסנטור פעלתי לקידומו. בשנת תשמ"ג (1983), הסנטור ג'ייקוב הכט ואני הצגנו כמה מאמירות הרבי בנושא, ודאגנו שהנושא יתועד ברשומת הקונגרס של הסנאט.

כפי שהרבי עצמו הסביר באותם ציטוטים, כדי לשמר את "הכללים המתורבתים של חוק וסדר" שבהם תלויות חירותנו וזכויות האדם שלנו, שומה עלינו לפתח בקרב ילדינו תודעה מוסרית.

אם אנו מעוניינים שילדינו יגדלו להיות "אזרחים יצרניים, שומרי חוק ובעלי מודעות מוסרית", צריך שתהיה להם הכרה עמוקה ביחס למה נכון וצודק, ומה לא. "רגע של שתיקה" אמור להעניק להם את ההזדמנות לחשוב על אודות הישות העליונה המשגיחה על התנהגותנו - אותה "עין רואה, ואוזן שומעת", כפי שציטט הרבי מפרקי אבות - או, בהנחיית הוריהם, לחשוב על ייעודם בחיים, או על תכניותיהם לאותו יום.

למרבה הצער, הממונים על הכוונת החינוך בארצות הברית סבורים שחוויה דתית מכל סוג שהוא - אפילו עצם האזכור של דת בבתי הספר - אינה הולמת. זה חבל מאוד, שכן הדת ממלאת תפקיד חשוב ביותר בחברה ככלל, כמו גם בחייהם של בני אדם כפרטים, וחשוב שגם ילדים צעירים יהיו מודעים למשמעותה. כפי שטען הרבי, לרגע של שתיקה בפתחו של יום עשויה להיות השפעה מרחיקת לכת "להשבת המדינה הגדולה הזו לערכי המוסר שלה, ובכך להעצים את רווחתם ואת ביטחונם של כלל אזרחיה".

הייתה לי חוויה דומה בסנאט בנסיבות דומות, אם כי בהזדמנות אחרת. התבקשתי להקריא שיחה של הרבי בנושא מצוות "פרו ורבו", כדי שזו תתועד ברשומת הקונגרס של הסנאט. בשעתו, רבים היו מודאגים מקצב גידול האוכלוסייה במדינה, ודגלו בקידום מדיניות של "אפס גידול אוכלוסין". בתגובה לכך, דיבר הרבי על חשיבות הקמת משפחות גדולות. הוא ביקש מהרב פלר שאקריא את השיחה בסנאט, בקשה לה נעתרתי בשמחה.

בעקבות כך ספגתי ביקורת קשה מאשתו של אחד ממנהלי "ג'נרל מילס", חברה לאומית גדולה הממוקמת כאן במינסוטה. במכתבה החריף, היא כינתה את הרבי "מנהיג דתי ארכאי", וטענה שאינו יודע דבר בנושא.

הם נמנו על תומכיי, וזה היה מכתב קשה; אך הגבתי בצורה ישירה למדי, והסברתי שלרבי יש מידה רבה של מודעות לחיים המודרניים, והוא בשום פנים ואופן אינו "ארכאי".

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויכנד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ד (1973) — במהלך ההקפות בשמחת תורה, הודיע הרבי שהקפה אחת תוקדש לאורחים מצרפת, לאחר שבהתוועדות דיבר באריכות על המהפיכה הרוחנית בצרפת. לפני ההקפה עמד סמוך לבימה והחל לנגן את מילות הפיוט "האדרת והאמונה" במנגינה שהחסידיים לא הכירו. אולם האורחים הצרפתים זיהו מיד את המנגינה: היה זה לא אחר מאשר "המרסייז" - ההמנון הלאומי של צרפת! בהתוועדות שבת בראשית הסביר הרבי שכוונתו הייתה להפוך את המנגינה הזו - המסמלת את הרוח הצרפתית - "לניגון של קדושה, שינגנו יהודים שעוסקים שם בענייני יהדות, תורה ומצוותיה", בדומה לאימוץ "מארש נפוליון" על ידי אדמו"ר הזקן והפיכתו לניגון של קדושה. כ"ג בתשרי

1 שיחות קודש תשל"ג א. עמ' 101.

מוחפס ומופץ באה"ק ע"י צעירי אגודת חב"ד / המרכז לעזרי שלוחות טל' 1777-373-03

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי. לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

רחוקת תשרי עם הרבי
tishreiwiththerebbe.com
מאות קטעי וידאו, אודיו, תמונות ומסמכים. חלקם הגדול בפרסום ראשון

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER with the REBBE

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד